

=SARDANES A LA PLAÇA
=====

La Festa Major de febrer ha passat sense pena ni glòria , oç potser amb més pena i més desanim que cap any. Només una cosa va sobresurtir; la ballada de sardanes al mig de la Plaça . Allò semblava un miracle , una revifalla de l'alegria perduda. Els joves , sempre tan dispersos , omplien la Plaça , ja bé dansant o , simplement , com espectadors . I els grans, també fiftats per l'alegria del "refilar de la tonora " , orem allí plens de complaença : " Com al sou temps " allò era per Festa Major .

Si , el diumenge dia 4 sortint de Missa , va ser l'estona més animada de tota la " Gran Festa de los Orollots " . Joiosos , no podem monyes d'ose criure aquestos ratllos . D'ara en endavant , ja amb la " colla " formada , s'hauran de repetir aquestos ballades al carrer, per tornar a experimentar aquesta alegria compartida per tots els artesones , ja que , encara que molts no la puntogessin, els cors també estavém enllaçats a la gran " Redona de Germanor " , tot dient : " Endavant ! Porteu-nos l'alegria . Eixuruviu Artosa !!

BIBLIOTECA
=====

L'altre dia doien que s'havia obert oficialment la Biblioteca i que tots els socis ja podien agafar els llibres que més els plaguessim . Ara , i creient que molts joves van desorientats a l'hora de triar-ni un , volen ajudar-los copiant l'opinió d'un lector sobre un o uns llibres que hagi llegit . Així ens pensam que serà més fàcil escollir molts dels llibres que , ara, només son com anónims davant un lector novell .

Al costat del títol i el nom de l'autor hi posarem , per millor facilitat de trobar-lo , la lletra i el número de la seva fitxa .

P E T R O S K A - 38
=====
por Julian Semionos (D-63)

De bones a primeres hem de sapiguer que " Petroska, 38 " és una novel·la policiaca russa . Dit això passem a susposar unes raons que , a judici meu, fan que aquesta novella l'hagi de llegir tothom :

1) Perquè totes les novel·les policiacques que hem llegit o bé són angleses o bé americanes i portan respiron un ambient con el nostre , més o menys . Encanvi l'ambient de la novella que comentem és el que es respira en un país tant lluny i tant mal tractat per la propaganda d'ací con és Russia .

2) Petroska , 38 , és una novella moderna portant forçosament una reflexió en

encara por només sigui com a decorat de fons, la vida cotidiana de la gent socialitzada. Els protagonistes són éssers vulgars que viuen tranquil·lament la seva vida, i de cop, per unos estranyes circumstàncies, aquesta es vèu anormalment alterada.

3) Petroska 33, és escrita per a els lectors russos, doncs l'ambient que s'hi respira en el transcurs del seu rolat, ha d'ésser l'ambient real en que han de viure els lectors i així, nosaltres, ens donarem compte que la gent que en Julian Semionov, ha donat vida en la seva novella, i que vivon amb tots els ous, uts la vida comunista russa no és diferència gaire, a l'hora de parlar del " Joven " o de Déu a la gent de la nostra societat.

(4) Y deixan apart tot el que ja hem dit, Petroska, 33 és una novella que no cansa i deixa un bon record.

TIENDA CENTRAL =====

por Vicks Baum (B- 100)

"Tienda Central " és el nom dels grans magatzoms en l'autora ens presenta a tots els seus personatges. Podríem dir que aquets magatzoms són el cor de tota la novella. Primer coneixem a Nina, després a Erik i a Lillian; els protagonistes principals, tots tres empleats de la " Tienda Central " Nina i Erik són marit y muller. Lillian, l'amiga de tots dos, és una zelosa de la felicitat a dels diners dels altres. Només pensa en aconseguir diners, polles, joies... La seva única vergonya és el tenir de viure als barris pobres. Y així, enpanyada pel desiri de sortir-ne, es posa en contacte amb un " ganter " famós, el qual aprofitant els coneixements que Lillian té de la " Tienda Central " planeja un roba que fracassara per causes imprevistes, Enrik és detengut per la policia com a sospitots.

Tots aquets acciden, molts dels quals semblen massa irreals, sorveixen per lligar un final no massa romàntic, però tampoc gens inesperat.

F U T B O L =====

Uns quans joves de la nostra agrupació han pensat, seriosament, en formar un equip de futbol per participar a un campionat juvenil. El no tenir camp de futbol a Artesa és l'obstacle més gros amb que topen. Enpart aixó ho han resolt entrenantse, de moment, dues vegades per setmana al pati de les Escoles. Els partits que hauren de jugar a " casa " els jugaran o bé a Puigvert o bé a la Bordada.

En partit d'entrenament van anar a jugar a Puigvert contra el Puigvertenc, el resultat, gens sorprenen, va ésser de Puigvertenc 5 Artesa 1.

Per una millor informació, de les esperances que tenen de portar encap aquest desig i de l'ajuda que ostab reben i hem demanat que siguin ells qui ens en parlin. Així esporem que en el proper butlletí ens posaran en coneixement de tot el que ara ens ha passat per alt.

La llengua catalana ha passat al transcurs , dels mil anys a poc a poc , de la seva existència per moltes faços . Avui i aci només ens interessa parlar de les últimes : La " Decadència " , La " Renaixença " i L'Actual .

La " Decadència " : A l'Edat Mityana , la nostra llengua era un veritable jardí on hi florien tota mena de " Gonis " literaris , però per causes que ara no cal subrallar aquest jardí va començar a ésser molt mal cuidat . Tots els intel·lectuals catalans , i si no tots , els millors , miraven enamorats el jardí literari del poble veí ; Castella resplandia llavors amb tanta abundor que onlluernava a tothom , i per aixó els nostres oscitors van descuidar el jardí de la nostra llengua per cultivar el Castellà . Així , al jardí propi sense conradors , hi creixia la gram i la motlloca , els arbres i els rosors morien de sequera o ofogats pels esbarzers ... D'així , al cap de mes de 200 anys d'abandó , el jardí de la llengua semblava més un erum que un idioma .

La " Renaixença " : Potsor quan Castella moria , nafrada per les guerres i el seu idioma perdia la lluentor d'antany , els oscitors catalans giraven la mirada cap al seu descuidat i ja agonitzat idioma , Naixí a l'època romántica i així arribá a Catallunya l'onyorament del " Passar " . El jardí de la nostra llengua (descuidat & brut tant com vulguem) ara ja l'única cosa que restava a Catallunya dels anys on que vivien els Pores i els Jaumes , doncs calia salvar-lo .

Amb aquest sentit romántic , somiador , els oscitors van emprendre la tasca de desbrossar-lo . Cadascú pel seu costat , l'un tallava esbarzers, l'altre plantaria una dalia , els altres esporgaven els arbres o rogaven rosors . Aviat tot aquell erm , tot aquell bross de desorde es veia ple de flors i d'arbres ufans .

La llengua catalana es salvada . Creixien les flors , i l'aigua brollava , pero quedava una cosa per fer ; posar tots els oscitors a los ordós d'un jardiner major . El Jardiner va ésser on Fabla .

Epoca Actual % Sortint d'un període tan gran d'abandó de les nostres lletres , per força aquestes havien de restar a la bona voluntat de cada un .

Els conradors , cada qual pel seu gust semblava los llocs on volia , com com calia i quan volia , esclar que los lleors florien i feia goig ton bé de Déu pero calia una mesura , unos lleis que rogulassin els llocs on calia que florirés cada flor , de quina manera havien d'empeltar-se els rosors o com s'havia de retallar la zospa .

Crat l'J = E . C . (Institut d'Estudis Catalans) per la Diputació de Barcelona . És elogit Pomper Fabra per formar part de la " Secció de Filiosofia " .

Així amb la seva col·laboració foren publicades l'any 1913 les normes Ortográfiques .

